

planes 6- 1/2 7

Secció: Acció ambiental

DEPANA proposa un nou model de gestió

QUÈ FEM AMB ELS SENGLARS?

*Arran de l'anunci per part del consistori barceloní de continuar un any més amb el que anomenen "captura reactiva" del senglar (captura i mort) en les zones urbanes i periurbanes on es localitzen individus de *Sus scrofa*, vam decidir actuar conjuntament amb l'associació LIBERA, per evitar aquest mètode letal i inefectiu a mig termini.*

Barcelona es va declarar "ciutat amiga dels animals" el 1998, pel que resulta una paradoxa que no s'emprin mètodes ètics per evitar el conflicte senglar-humà que pot suposar l'aparició d'aquests animals en determinades zones. De fet, del 2017 al 2021, el Dr. Manel López-Béjar, degà de la Facultat de Veterinària de la UAB, amb el suport de la Diputació de Barcelona, va dur a terme a quatre municipis del Vallès un projecte pilot exitós que consistia en la immunocontracció del senglar urbans i periurbans mitjançant la vacuna Gonacon (fàrmac força utilitzat des de fa anys per esterilitzar mamífers arreu del món). El seu mecanisme d'acció es basa en la creació d'anticossos contra la proteïna alliberadora de gonadotropines (GnRH), que són hormones que regulen la funció reproductora en els mamífers; d'aquesta manera, es limita o s'inhibeix aquesta funció fisiològica i, per tant, es regula la població de senglars a mig-llarg termini. Amb la col·laboració del Dr. López-Béjar hem iniciat converses amb l'alcaldia de Barcelona a fi d'implementar aquest mètode en substitució de les captures reactives. A més, davant d'una demanda social creixent, es fa necessària la cerca d'alternatives que siguin respectuoses amb el benestar animal i la preservació i sostenibilitat del seu hàbitat.

LA TAULA DEL SENGLAR

Paral·lelament hem estat convidats per la Generalitat a la "Taula del senglar", un procés "suposadament" participatiu amb una representació no equilibrada de diversos sectors com l'associatiu, el científic, el d'activitats cinegètiques, agràries, forestals i el de l'Administració, que aborda el fenomen de l'augment de les poblacions de *Sus scrofa* a Catalunya en general i al PN de la Serra de Collserola en particular. Aquesta Taula pretén trobar solucions per reduir les poblacions de senglar, degut al fracàs que ha suposat la caça intensiva d'aquest animal durant varies dècades. Un enginyer membre de LIBERA, autor de "El porc senglar a Catalunya"¹, ha fet una anàlisi per comprovar si amb l'estudi de les dades obtingudes d'organismes públics catalans s'arriba a una conclusió similar a la de l'estudi intitulat

¹[El porc senglar a Catalunya.pdf \(liberaong.org\)](#)

“Disentangling Natural From Hunting Mortality in an Intensively Hunted Wild Boar Population”² de Carole Toïgo et al., investigació duta a terme a França en una zona sotmesa a una alta pressió cinegètica.

Aquest estudi afirma que la pressió cinegètica sobre el porc senglar és la responsable de l'augment poblacional de la pròpia espècie. I les conclusions, en el cas de Catalunya, són idèntiques a les exposades per l'estudi de l'enginyera Carole Toïgo, que treballa a l'*Office national de la chasse et de la faune sauvage*. Ella es va doctorar a la Universitat de Lyon i és especialista en la dinàmica de poblacions d'ungulats. Per tant, estem parlant d'una autoritat en la matèria, de reconegut prestigi internacional.

A major caça, més natalitat i a la inversa. Les actuals poblacions de senglars són joves. Viuen menys per culpa de la caça, entre 1 o 2 anys versus una esperança de vida biològica d'11 anys, i això fa que l'espècie se senti amenaçada per l'escassa longevitat acumulada. Així doncs, activen el seu mecanisme de supervivència que consisteix en que les femelles dediquin més recursos a augmentar el seu pes fins a assolir els 30 kg., que és quan assoleixen l'estadi fèrtil. Per culpa de la pressió cinegètica es reproduïen abans i més.

Des de LIBERA! i DEPANA proposem un nou enfocament pel que fa a la resolució del conflicte existent entre l'ésser humà i el porc senglar. Es tracta d'un canvi de paradigma: tractar de regular la població, no mitjançant el que científics de l'UC Davis en un article titulat "When 'Eradicated' Species Bounce Back With a Vengeance" ³ anomenen com erradicació total, sinó a través de l'erradicació funcional. En el cas del senglar consistiria en evitar que les femelles arribin a pesar 30 kg. prematurament, o bé esterilitzar-les (en els casos dels senglars urbanites). Alimentar-se de determinats conreus (com ara el blat de moro) afavoreix aquest augment de pes prematur i, per tant, cal evitar que hi accedeixin instal·lant tancats realment eficaços. I cal també prohibir la seva caça, i així l'espècie augmentaria la seva longevitat en detriment de la seva natalitat.

Analitzant el cas concret de Collserola, estudis científics avalen que els senglars, sotmesos a una forta pressió cinegètica, es desplacen a altres espais, com són les zones urbanes, on cerquen principalment seguretat i no aliment. En aquests casos és quan cal implementar la immunoconcepció i posterior alliberament d'aquests animals, seguit d'una sèrie de mesures com:

- Rotondes i parcs, ubicats a les perifèries urbanes, sense recs d'aigua excessius, ja que sota l'herba regada apareix tot un ecosistema de larves, que són font de proteïnes pel senglar.
- Contenidors i papereres de difícil accés per al senglar.
- Una campanya coordinada entre els ajuntaments i entitats públiques implicades, d'educació dirigida a les persones que donen menjar i beure als senglars.
- Conreus amb tanques adequades i amb un manteniment regular: ben desbrossades i amb un voltatge adequat.

I quant a les poblacions que habiten les zones forestals, el retorn del seu depredador natural, el llop *Canis lupus*, no només reduiria el nombre d'individus al depredar-los sinó que està demostrat que actuaria com a agent que modifica les pautes de comportament de les seves preses (inclòs l'aparellament) en el que s'anomena "l'ecologia de la por". Estudis recents també relacionen una major diversitat de flora en els espais on habita el llop, el que implica un canvi en la vida dels herbívors. Tot apunta que és imprescindible que la

²(PDF) [Disentangling Natural From Hunting Mortality in an Intensively Hunted Wild Boar Population \(researchgate.net\)](#)

³ [When 'eradicated' species bounce back with a vengeance | University of California](#)

Generalitat treballi en la recuperació d'aquest important carnívor i tornem a tenir poblacions estables al llarg del territori català, com succeeix en altres països europeus.

Finalment, no oblidem els accidents de caça causants de danys i fins i tot la mort a persones que anaven, simplement, a gaudir de la natura dels nostres boscos.

Per tot això s'imposa que l'Administració, després de com a mínim 24 temporades de caça del senglar, comenci a avaluar seriosament els resultats i comenci a aplicar mètodes de regulació de la població de *Sus scrofa* que siguin efectius alhora que ètics.

La caça del porc senglar, com a eina per aquest propòsit, és un fracàs estrepitos.

Marta Gumà, membre de DEPANA

Destacats:

Recordem un projecte pilot exitós que consistia en la immunocontraccepció del senglars urbans i periurbans mitjançant la vacuna Gonacon

Un estudi afirma que la pressió cinegètica sobre el porc seglar és la responsable de l'augment poblacional de la pròpia espècie. I les conclusions, en el cas de Catalunya, són idèntiques a les exposades per l'estudi

Des de LIBERA! i DEPANA proposem un nou enfocament pel que fa a la resolució del conflicte existent entre l'ésser humà i el porc senglar. Es tracta d'un canvi de paradigma: tractar de regular la població, no mitjançant l'erradicació total, sinó a través de l'erradicació funcional

Estudis científics avalen que els senglars, sotmesos a una forta pressió cinegètica, es desplacen a altres espais, com són les zones urbanes, on cerquen principalment seguretat i no aliment